

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XII. Nam jussa illa Gregorij efficere non potuerunt ut Reges antiqua
majestatis privilegia aboleri sinerent. Ac prætera repugnabant Episcopi
huic novitati. Probatnr ex Vvaltramo Episcopo ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

Francorum & Anglorum, usum illum concedendarum investiturarum retinuerunt. Quod probatur ex regeſto ejuſdem Gregorij Papæ; qui Legatis ſuis præcepit ut cognitionem cauſæ ſuſcipiant Epifcopi Ambianenſis, quem aliquot Epifcopi confecraverant abſente Metropolitanò, poſtquam à manu laïca alia intelligi non poteſt præter Regem Francorum: *Et præſertim ſidem Ambianenſis contra Romana ſynodi & apoſtolicæ ſedis decretum de manu laïci, nefanda ambitione, & temerario anſu, investituram ſuſcipere præſumpſit.*

XII. Nam juſſa illa Gregorij efficere non potuerunt ut Reges antiqua majestatis privilegia aboleri ſinerent; & Epifcopis recti amantibus perſuaderi non poterat ut novitates illas prorsus amplecterentur. Intelligebant enim Gregorium, prætextu cujuſdam ſolennitatis & odioſæ explicationis, Regibus adimere velle auctoritatem ipsis legitime quaſitam. Quo factum eſt ut ea tempeſtate Waltramus Epifcopus Naumburgenſis Tractatum de investituris ſcripſerit: in quo concludit investituram à Regibus concedi ratione bonorum temporalium ad Eccleſias pertinentium, & parum referre an à Principe fiat verbo, diplomate, aut baculo quem præ manibus habuerit; quoniam Epifcopus in die consecrationis ſuæ baculum & anulum ponit ſuper altare, unde illos dein recipit tanquam ab auctoritate beati Petri. Quapropter cum baculus ille congruat aliquatenus rebus temporalibus & ſpiritualibus, congruum eſt ait ut investitura ante omnia concedatur à Rege, quod ea ratione tuta futura ſint Epifcopi bona adverſus vim tyrannorum & raptorum. *Nihil refert, inquit Vvaltramus, ſive verbo, ſive præcepto, ſive baculo, ſive alia re quam in manu tenuerit, inveſtiat aut inthronizet Rex & Imperator Epifcopum. Quia die consecrationis veniens, anulum & baculum ponit ſuper altare, & in curam paſtorales ſingula accipit à ſtola & auctoritate ſancti Petri. Sed congruum magis eſt quod per baculum, qui eſt temporalis & ſpiritualis, præcedens investitura per Regem in fundis & rebus Eccleſiæ contra tyrannos & raptores quietæ & pacifica reddat omnia.*

XIII. Victor III. Gregorij ſucceſſor eam prohibitionem renovavit anno MLXXXVII. itemque Vrbanus ſecundus in ſynodo Claromontana anno Mxcv. can. xvi. *Interdictum eſt ne Reges vel alij Principes aliquam investituram de eccleſiaſticis honoribus faciant. Quoniam verò Concilium illud habitum fuit in Gallia, probabile eſt Gallos ſe primos omnium accommodaſſe ad voluntatem &*

deſiderium Vrbanæ Papæ: qui cum Regis Philippi rationes non eſſe ſpernendas intellexeret, temperamentum invenit quo regia auctoritas conſervaretur ac tamen prædeceſſorum ſuorum ſtatuta manerent. Illud addiſcemus ex epiftoſa ſexageſima Ivonis Epifcopi Carnotenſis, modò ea ſecundum verum ejus ſenſum accipiat.

XIV. Scribens itaque Ivo ad Hugonem Archiepiſcopum Lugdunenſem ſedis apoſtolicæ Legatum, qui Epifcopo cuidam recens electo exprobrat quod à Rege accipiſſet investituram epifcopatus, hoc factum excuſare nititur hac ratione. Distinguit enim electionem Epifcoporum à conſeſſione epifcopatum quam Principes faciunt iis qui electi ſunt. Tum fatetur Concilium octavum prorsus arcuiſſe Principes à jure electionis, ſed non prohibuiſſe quin illi conſeſſionem epifcopatum facere poſſint iis qui fuerint electi. Tantum autem abeſſe ut id ſedes apoſtolica vetuerit ut etiam Summi Pontifices oraverint Reges noſtros epifcopatus concedere electis. Addit intellexiſſe ſe eam ſolum Vrbanæ Papæ mentem fuiſſe in Concilio Claromontano, ut impediret ne Reges darent investituram corporalem, id eſt, conſeſſionem quæ fiebat per baculum & anulum, quod ea fieri videretur in contemptum ſacrorum. Quamquam Ivo nihil heic incommodum eſſe arbitrabatur; quod Reges non contenderent quicquam ſpirituale à ſe dari, ſive illa conſeſſio manu fieret, ſive lingua, ſive virga; ſed ea tantum mente id ab eis uſurpari ut conſtaret eos annuere votis eorum qui electionem peregerant, aut ut electis concederent bona quæ liberalitate Regum Eccleſiæ poſſidebant. Demum ait oprandum eſſe ut aut ſuperſedeatur hac controverſia, aut mala hæc ſopiantur. Hæc ſunt ejus verba: *Cum hoc nullam vim ſacramenti gerat in conſtituendo Epifcopo, vel admiſſum vel omiſſum quid ſidei, quid ſacræ religioni officiat ignoramus, cum poſt canonicam electionem Reges ipſos apoſtolicæ auctoritate à conſeſſione epifcopatum prohibitos minime videamus. Infrà: Dominus quoque Papa Vrbanus Reges tantum à corporali investitura excludit, quantum intelleximus, non ab electione, in quantum ſunt caput populi, vel conſeſſione: quamvis octava ſynodus ſolum prohibeat eos intereſſe electioni, non conſeſſioni. Quæ conſeſſio ſive fiat manu, ſive lingua, ſive virga, quid refert, cum Reges nihil ſpirituale ſe dare intendant, ſed tantum aut votis petentium annuere, aut villas eccleſiaſticas & alia bona exteriora, quæ de munificencia Regum obtinent Eccleſiæ, ipsis electis concedere. Vtunque ſe res habeat, apparet Ivonem, cum Papæ Vrbanæ prohi-*

Vide Eadmerum lib. 4. hiſt. Norv. pag. 94. & lib. 5. pag. 132. 133.

Vide canonem in regium ſupra pag. 229. col. 2.